

ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ ΠΟΘΟΥ

ως ωραίος νέκυσ

ΠΟΙΗΣΗ

Θέση υπογραφής δικαιούχου δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας,
εφόσον αυτή προβλέπεται από τη σύμβαση

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη ελληνική ποίηση
Μαρία Λαμπαδαρίδου Πόθου, Ως ωραίος νέκυσ
Υπεύθυνος έκδοσης: Κώστας Γιαννόπουλος
Σελιδοποίηση: Κωνσταντίνος Καπένης
Φιλμ-μοντάζ: Κέντρο Γρήγορης Εκτύπωσης
Copyright © Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη)
και Μαρία Λαμπαδαρίδου Πόθου, Αθήνα, 2019
Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη,
Αθήνα, Νοέμβριος 2019
Κ.Ε.Τ. Γ678 Κ.Ε.Π. 839/19
ISBN 978-960-16-8510-6



ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 801.100.2665, 210.52.05.600, ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
ΥΠΟΚ/ΜΑ: ΚΟΥΡΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ), 57009 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, Τ.Θ. 1213,
ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, 2310.75.51.75, ΦΑΞ: 2310.70.63.55
Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

*Στον Μίνωα
Τον συνοδοιπόρο*

*Τούτη την ποίηση
την περπάτησα βήμα βήμα
στα μονοπάτια
του Αγγέλου μου
Είναι ο δρόμος μου προς Εσένα!*

ΩΣ ΩΡΑΙΟΣ ΝΕΚΥΣ

Παραδείσου του αιερώω

I

Η μνήμη είναι έγερση, σου είπα
να θυμάσαι
να με θυμάσαι
Όταν σε είδα να το φοράς κατάσαρκα
το φρέσκο
να το ομοιώνεσαι σαν κάποιον
νέο πεπρωμένο
όλες οι μέρες μου χτυπήθηκαν
με το Αδύνατο κι εσύ
στεκόσουν ιερός
απ' τη μεριά του παραδείσου
του αιερώω
Έτσι λένε η ψυχή ξεδιπλώνει το άρμα
το παμπάλαιο
και μέσα από ίριδες και καμπανούλες του βουνού

II

Μέσα από αύρες λευκές θαλασσινές
μιας άλλης επικράτειας
σε πήγε εκεί όπου οι όρκοι όσων αγαπούν
γίνονται άγγελιοι
και τα νερά μιλητικά
νερά σεντέφια να στέκονται όρθια
στα όρη επάνω που παλαιότερα κι από τον χρόνο
Να με θυμάσαι!

*Χριστούγεννα 2014
Της πρώτης ευχαριστίας*

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΑΧΕΡΟΥΣΙΑΣ

*Κι ήσουνα δυο σπιθαμές πιο αφηλός
από τον Χρόνο*

I

Η στέρηση είναι αγάπη, σου είπα
η δίψα που καίει
δίψα αύαι λέαις εγώ και απόλλυμι
είναι αγάπη
Χάνομαι στα ασφοδελά μονοπάτια σου
κι έναν έναν ελευθερώνω τους ήχους στο σώμα μου
να ακούσω τη μουσική σου.

Πού πήγαινες κι ούτε γύρισες να με δεις;
Έτσι με το βλέμμα στο Άκτιστο φως
έτσι με το λευκό λινό στο σατινένιο δέρμα
και τα σγουρά να πέφτουν στο μέτωπο της νιότης
ένας Άγγελος που ακύρωσε τη στάχτη
πιο ψηλός κι από τον Χρόνο
με μιαν οσμή καμένου αστεριού
οσμή αυγής κεχριμπαρένιας

Στάθηνες
καταμεσής στο σκοτάδι που άλλαζε την ώρα εκείνη
κι ένας λυγμός πλανιόταν στον αέρα.

II

Πού πήγαινες αμίλητος
και ποιος σου κρατούσε το χέρι
πάνω απ' τον κατακλυσμό;

Μονάχος σου ξεκίνησες
στον δρόμο τον χωρίς γυρισμό
να βρεις την άλλη διάρκεια το άλλο φως
Πάρε μαζί σου λίγο φεγγάρι σου φώναζα
να σου φέγγει τα βήματα
ούτε γύρισες να με δεις

Μοναχικός ταξιδευτής στο άσπρο μονοπάτι
βιαζόσουν, είπες
να πας στην άσπρη πέτρα την λευκάδα πέτρη
στον άσπρο ποταμό
όπου μόνο τ' αστέρια γεωγραφούν
την απροσμέτρητη ερημία.

*Δευτέρα του μοναχικού ταξιδευτή
Ιουνίου 2014*